

Ο Πατρ. Ιεροσολύμων στην Ιερά Μονή Αγίου Συμεών

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η εορτή του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου τιμήθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων χθες 3/16 Φεβρουαρίου 2021.

Της εορτής προεξήρχε στην Ιερά Μονή Αγίου Συμεών η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου και του του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, του εκπροσώπου της MISSIA του Πατριαρχείου της Μόσχας ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Αλεξάνδρου, του Αρχιδιακόνου Μάρκου και των Ιεροδιακόνων Συμεών, Ευλογίου, Μαρκέλλου και Πατέρων. Εψαλλαν οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Σιών υπό τον κ. Βασίλειο

Γκοτσόπουλο. Παρέστη ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευάγγελος Βλιώρας.

Στο Κοινωνικό μίλησε ο Μακαριώτατος:

«Ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ... εἶδον πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», (Ψαλμ. 97, 2-3), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀκούουσα εἰς τούς Δαυϊτικούς λόγους: «ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καί ἀγαλλιᾶσθε καί ψάλατε», (Ψαλμ. 97,4), συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα σῶζεται ὁ τάφος τοῦ Δικαίου Πρεσβύτου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην αὐτοῦ ἀφ’ ἐνός, καί τήν συμβολήν αὐτοῦ ἀφ’ ἑτέρου, ἐν τῷ ἱστορικῷ γεγονότι τῆς εἰσελεύσεως τοῦ νέου βρέφους, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἀγιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ, τούτέστιν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομῶντος.

«Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τό σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σύ Θεός μου», καί ἀπλούστερον: «Κύριε, ὅταν ὁ γέρων Συμεών εἶδε μέ τά μάτια του τόν Σωτῆρα, τόν ἐλθόντα γιά ὅλους τούς λαούς, ἐφώνηξε μεγάλη τῇ φωνῇ: Χριστέ, σύ εἶσαι ὁ Θεός μου, πού γεννήθηκες ἀπό τόν Θεό Πατέρα», βοᾷ καί λέγει ὁ ὑμνωδός ἅγιος Κοσμᾶς, ἀκούων εἰς τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, λέγοντος: «καί ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τούς γονεῖς τό παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τό εἰθισμένον τοῦ νόμου περί αὐτοῦ, καί αὐτός ἐδέξατο Αὐτό εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ καί ἠυλόγησε τόν Θεόν καί εἶπε: νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: Η εορτή του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Κατά τήν ἐρμηνείαν τῶν θεοπνεύστων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας “τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ”, τό ὁποῖον εἶδον οἱ ὀφθαλμοί τοῦ Πρεσβύτου Συμεών, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν Χριστόν. «Σωτήριον εἶπε τήν σάρκωσιν τοῦ Μονογενοῦς», λέγει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος: «ὥς ἐπί σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων γεγεννημένην», προσθέτει ὁ Ζιγαβηνός. «Σωτήριον γάρ ἔθος ὀνομάζειν τῇ Γραφῇ τόν Χριστόν τοῦ Θεοῦ», ἐπισημαίνει ὁ Μέγας Βασίλειος. Καί “σωτήριον οὖσαν τήν ἔνσαρκον Αὐτοῦ παρουσίαν” σημαίνει κατὰ τόν Μ. Ἀθανάσιον: «προητοίμαστο γάρ τό σωτήριον τοῦ Χριστοῦ καί αὐτῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς, πεφανέρωται δέ ἐν ἐσχάτοις τοῦ

αἰῶνος καιροῖς», σχολιάζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἐπικαλούμενος τόν Ἀπόστολον Πέτρον κηρύσσοντα: «ἐλυτρώθητε... τιμίῳ αἵματι ὡς ἁμώμου καί ἁσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μέν πρό καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δέ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς», (Α΄ Πέτρου, 18-20).

Καθίσταται σαφές, λοιπόν, ὅτι τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Λόγος Θεοῦ, τοῦ «ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐν τῇ γαστρί τῆς ἁγίας Παρθένου ἐνοικήσαντος καί ἐξ αὐτῆς ἀμεταβλήτως σαρκωθέντος καί γεννηθέντος», κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν.

Ὁ δίκαιος Συμεών οὐχί μόνον ὠμολόγησε ὅτι τό ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ βασταχθέν βρέφος εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐγένετο καί θεωρός τοῦ ἀπροσίτου καί ἀκτίστου φωτός, τοῦτέστιν τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ Μέγας Βασίλειος λέγων: «Ἄννα εὐηγγελίζετο, Συμεών ἐνηγκαλίζετο, ἐν μικρῷ βρέφει τόν μέγαν Θεόν προσκυνοῦντες· οὐ τοῦ ὀρωμένου καταφρονοῦντες, ἀλλά τῆς θεότητος Αὐτοῦ τήν μεγαλωσύνην δοξολογοῦντες. Ἐφαίνετο γάρ ὥσπερ φῶς δι' ὑελίνων ὑμένων διά τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἡ θεία δύναμις, διαυγάζουσα τοῖς ἔχουσι τούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας κεκαθαρμένους».

Σημειωτέον ὅτι ὄντως «ἦν αὐτῷ [τῷ Συμεών] κεχρηματισμένον ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μή ἰδεῖν θάνατον, πρίν ἢ ἴδῃ τόν Χριστόν Κυρίου», (Λουκ. 2,26). Ἀλλ' ὅμως, ὁ Δίκαιος Συμεών οὐδέποτε ἔπαυσε τηρεῖν τούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας αὐτοῦ κεκαθαρμένους: «μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὁψονται», (Ματθ. 5,8), λέγει Κύριος, “φῶς δικαίοις διά παντός, φῶς δέ ἁσεβῶν σβέννυται”, (Παροιμ. 13,9) ἀναφωνεῖ ὁ σοφός Σολομών.

Ὁ Πρεσβύτες Συμεών διακρίνεται μεταξύ τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων καί δὴ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, διότι οὗτος ἠξιώθη νά προσκυνήσῃ ἐν μικρῷ βρέφει τόν μέγαν Θεόν, τοῦτέστιν τόν Χριστόν, ἐν ᾧ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν τόν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Θεόν Λόγον, τόν Χριστόν. Τό δέ σωζόμενον ἄφθαρτον σκῆνωμα / λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεών ἀποτελεῖ τρανήν μαρτυρίαν τῆς Χάριτος καί τῆς δόξης, τῆς ὁποίας ἔτυχε παρά Κυρίου, ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός: «Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη», (Ψαλμ. 96,11). «Πᾶς γάρ εἴ τις ἐστίν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς», λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Τό θεῖον δέ καί ἀνατέλλον φῶς εἰς τούς δικαίους, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν φωτιστικήν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διά τῆς ὁποίας ὁ Θεοδόχος Συμεών προφητικῶς εἶπε πρὸς Μαριάμ: «ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί», (Λουκ. 2, 34-35).

Ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους, ὁ μὲν Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: “Τέθεται παρὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὁ Ἐμμανουήλ εἰς τὰ θεμέλια Σιών, λίθος ὧν ἐκλεκτός, ἀκρογωνιαίος, ἔντιμος, ἐκαί ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ”, (Ἠσ. 28,16), «ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέση, λικμήσει αὐτόν», (Ματθ. 21, 44). Ὁ δέ Ζιγαβηνός, ἀναφερόμενος εἰς τήν Μητέρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγει: «Ρομφαίαν ὠνόμασε τήν τιμητικωτάτην καί ὀξεῖαν ὀδύνην, ἥτις διῆλθε τήν καρδίαν τῆς Θεομήτορος, ὅτε ὁ υἱός αὐτῆς προσηλώθη τῷ σταυρῷ. Περί ταύτης γάρ τῆς ἀλγηδόνης νῦν προεφήτευσεν [ὁ Συμεών]». Καί διασαφηνίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος λέγων: «Μονονουχί γάρ ρομφαία κατεσφάζετο ἡ ἁγία Παρθένος σταυρούμενον ὁρῶσα τόν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα κατὰ γε τήν σάρκα».

Τόν σήμερον τιμώμενον δίκαιον καί θεοδόχον γενόμενον Συμεών παρακαλέσωμεν, ἵνα ἡμεῖς, οἱ πιστεύοντες τόν ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου γεννηθέντα Θεόν Λόγον, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐ μὴ καταισχυνθῶμεν ἀλλά ταῖς ἱκεσίαις Αὐτοῦ ἀξιωθῶμεν τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ τῇ σῇ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε. Διό μὴ παύση πρεσβευουσα ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει τιμώντων Σε», Ἀμήν”.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἀνακαινιστής τοῦ Προσκυνήματος γηραιός ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί πάντας φιλοφρόνως εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας